

við vón um, at hann fór at fáa tað betur. Støðan bara versnaði og Barnaverndin metti vera best at fáa dreingin á barnaheim eina løtu. Men heldur ikki tað hjálpti.

– Hann búði har í tvey ár, men støðan var bara verri, tá ið hann kom heim aftur, tí tey vóru ikki útgjörð til at taka sær av einum ungum rúsevnismisnýtara, sigur Angela Hentze.

Drongurin gjørdist meira og meira involveraður í kriminella heiminum og mamman fekk minni og minni samband. Dagliga trekti Poul seg longur burtur frá familjuni, meðan Angela og familjulimir hennara royndu allar vegir.

– Hann hevur verið til skips, verið á Margarinfabrikkini og havt fleiri ráðgevar umvegis barnaverndarøkið. Hann hevur gingið til sálarfrøðing og tað sama havi eg. Hann hevur verið tikin av løgreluni fleiri ferðir, men einki ger mun, sigur Angela Hentze púra uppgjevandi.

Tá Poul skuldi byrjaði í áttanda flokki var tolið hjá skúlanum uppi. Poul varð blakaður úr skúlanum. Og støðan versnaði alsamt.

– Hann byrjaði longu sum 13 ára gamal at siga, at hann tímdi ikki tey í flokkinum longur, tí tey vóru so keðilig. Men veruleikin var, at hann var tann, sum broyttist, sigur Angela Hentze.

Snýr seg bara um rúsevnini

Hví hevur Angela og familja hennara ikki bara tvinga dreingin

úr lívsstílinum og umhvørvinum? Hví hava tey ikki tvingað hann at siga, hvørjir bakmennirnir eru?

Tað eru ivaleyst spurningar, sum mong okkara sita við, tá vit hoyra søguna hjá Angelu og Poul. Og Angela suffar, tá ið hon fær spurningarnar.

– Vit hava øll roynt. Eg haldi øll í mínari familju hava roynt, hvat

greitt av samskiftinum er, at tey ongantið nevna nøvn ella aðrar upplýsingar um bakmennirnir. Tey tosa í kotum.

Spurningurin er tó, hvussu tað ber til, at lítlu Føroyar kunnu dylja yvir bakmenn gjøgnum fleiri ár. Hvussu ber tað til, at eingin veit hvørjir hesir eru, ella at løgrelan ikki kann fáa fatur á teimum?

um hvussu tað kennist, sigur Angela.

Hon er týðiliga frustrerað av, at hjálpin frá Barnaheiminum ikki hevur verið nóg málrættað.

– Eg ynski ikki at kritisera tað almennu skipanina, tí tað eru nógv fólk, sum hava roynt so nógv tey kunnu. Trupulleikin er bara, at vit eru ikki úgjörð til at lofta teimum

drongur hevur mist sambandi við øll rundan um seg júst orsaka av rúsevnunum, sigur Angela Hentze.

Dagliga er Angela bangin. Bangin fyri, at sonurin nú hevur tikið ov nógv av rúsevnum, og tí kanska liggur afturá onkrastaðni har úti. Hon er bangin fyri, at hann ongantið kemur fyri seg aftur. Og hon er bangin fyri, at rúsevnini fara at taka lívið av henni, soninum og familjuni.

– Hetta er ikki eitt lív. Familjan er í sorið, sigur Angela Hentze uppgjevandi.

Hennara vón í dag er, at rúsevnismistøðin fyri ung, sum letur upp í næstum, kann hjálpa Poul burturúr ræðuliga lívsstílinum. Tí eingin ivi er um, at tað er tørvur á tí. Bæði heima hjá Angelu, men eisini hjá øðrum familjum í Føroyum hevur hetta verið ein mangulvøra. Hon vónar, at almennu Føroyar fara at viðurkenna hendan trupulleikan og gera meira fyri at lofta teimum, sum detta niðurigjøgnum almenna trygdarnetið.

– Eg hevði ynskt tað var eitt heim, har hann kundi búð og fingið hjálp dagliga frá serfrøðingum. Tí vit fáa ikki hjálpt honum heima longur. Og tað er givið, at fleiri onnur foreldur og børn eru í hesari støðuni, sigur Angela Hentze.

Angela vónar tó mest av øllum, at bakmennirnir fara at kenna samkenslu og lata Poul og onnur børn fáa frið.

Trupulleikin er bara, at vit eru ikki úgjörð til at lofta teimum ungu, sum enda í hesari støðuni. Ella familjum teirra fyri so vítt

tey kunnu. Men rúsevnini hava langt síðani tikið yvir. Tey eru tað einasta, sum hava nakran týdning fyri hann. Einki annað rínur við, sigur Angela Hentze.

Angela hevur fingið innlit í okkurt samskipti millum Poul og hansara vinfólk innan kriminella rúsevnisheimin. Tendensurin í samskiftinum vísur innlit í hugaheimin hjá rúsevnismisnýtara.

– Tað er óhugnaligt at síggja, hvussu alt snýr seg um at fáa fatur á meira rúsevnum. Tað er tað einasta, sum tey tosa um. Tað einasta, sum hevur týdning fyri tey, sigur Angela Hentze.

Eitt annað, sum framgongur

– Ja, eg skilji tað heldur ikki. Men tað vísir seg, at vera trupult at finna fram til teir, sigur Angela Hentze.

Tosar seg í hel

Angela og sonur hennara hava bæði verið knýtt at sálarfrøðingum. Meðan Poul hevur verið knýttur at psykiatriini orsaka av óhóskandi atburðinum frá ungum aldri, so hevur Angela fingið bjóðað sálarfrøðiliga hjálp. Men fyri hana hevur tað ikki gjørt mun.

– Tað var sjálvandi finasta slag at tosa um tað, men tað er bara tann eini trupulleikin. At tos hjálpir einki uppá støðuna. Trupulleikin verður ikki loystur við, at eg tosi

ungu, sum enda í hesari støðuni. Ella familjum teirra fyri so vítt, sigur Angela Hentze.

Sambært Angelu hevur psykiatriin ikki funnið fram til, at tað er nøkur orsök til, at Poul er komin so langt út í kriminalitetin. Honum feilar einki, og Angela sigur, at eingin einstøk hending í barndóminum ella nøkur forkláring er funnin uppá, hví hann er blivin so illa fyri. Hann er intellektuelt væl fyri og hevur umvegis undirvísing á Margarinfabrikkini fingið góðar karakterir í staklærugreinum.

– Man hoyrir summi fólk siga, at hassj og líknandi ikki skaðar tey ungu. Eg veit bara tað, at mín